

dende med det foreliggende; dette Forslag kom imidlertid ikke til Forhandling og foreligger altsaa nu for første Gang til Behandling. De see altsaa, mine Herrer, at, naar Sagen ikke er kommen videre, end den er, saa er det ingenlunde begrundet i, at man ikke i Folke-representationen har havt sin Opmærksomhed henvendt paa den, og det er heller ikke begrundet i, at der nogenstunde har reist sig væsentlige Indvendinger mod den Paastand, der er gjort gjældende, at Sportelbestatningen er uheldig.

Jeg troer ogsaa, at det meget let lader sig paavise, at denne Bestatning lider af store Mangler. Det er ganske vist — det skal jeg indrømme — at jeg er ikke saa fuldstændig inde i Detaillen af Sportellovgivningen, som de Mænd — men maaskee ogsaa kun de Mænd — der i deres daglige Gjerning maa befatte sig med denne Lovgivning, kunne og maae være; men desuagtet er det ikke vanskeligt for mig at godtgjøre, at Sportellovgivningen lider af mange og meget store Svagheder. Jeg skal saaledes henlede Opmærksomheden paa, at Sportellovgivningen i det Hele er overordentlig uklar, og det er jo en særdeles stor Mangel ved en Lovgivning. Dette tilkjendegiver sig paa mangfoldige Maader, men navnlig ogsaa derved, at der idelig og idelig fremkommer Tvist, om der er sportuleret paa rette Maade, og at der idelig og idelig er henvendt Forespørgsler til Regjeringen om, hvorledes Sportellovgivningen skal opfattes, og dette har atter affødt en Række ministerielle Resolutioner, af hvilke vistnok nogle have bragt Klarhed, men andre have kun frembragt nye Tvivl og nye Tvistigheder. Dette er aabenbart et meget uheldigt Forhold. Dernæst skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at hertil knytter sig et andet Factum, nemlig at det er en almindelig udbredt Mening, at der i de forffjellige Jurisdictioner omkring i Landet paa ingen Maade sportuleres efter de samme Grundsætninger; men dette er ogsaa overordentlig uheldigt. Det er overordentlig uheldigt, hvis det virkelig er saa, og det er ogsaa overordentlig uheldigt, hvis det ikke er Tilfældet, men der dog derved findes en vis almindelig Formening. Det er overordentlig

uheldigt, hvis det er Tilfældet — det er klart —; thi til alle de Ulemper, som en uheldig Sportelbestatning forøvrigt kan medføre, kommer der da tillige den store Ulempe, at Statsborgerne beskattes forffjelligt, eftersom de tilfældigt boe i een Jurisdiction eller i en anden. Men jeg siger, at selv om dette ikke er Tilfældet, og selv om det kun er en almindelig urigtig Opinion, at det er saa, er det særdeles uheldigt, navnlig ligeoverfor Retsbevidstheden. Hverken Befolkningen eller vi eller de juridiske Embedsmænd kunne være kjente med, at en saadan Mening gjør sig gjældende, saameget mere som det ikke kan nægtes, at dette Forhold i den almindelige Opinion nu for en stor Deel knyttes til den Omstændighed, om vedkommende Embedsmænd ere paa fast Gage eller ikke, om de altsaa selv oppebære Sportlerne eller ikke. Det er jo i meget høi Grad svækkende for Retsbevidstheden og nedbrydende den Ansæelse og den Myndighed, som de, der skulle haandhæve Retten og varetage de offentlige Forretninger, bør have, naar det antages, at de sportulere paa een Maade for sig selv, paa en anden for Statskassen. — Det er dernæst klart, at vor Sportelbestatning idetmindste paa mange Punkter, er urimelig høi. Jeg behøver her kun at nævne det, som jeg allerede har antydet, og som ofte er bragt frem, nemlig den 1 1/2 pCt., der ved Skifte hvares af hele Massen uden Hensyn til Boets Gjæld. Det er indlysende, at denne Bestemmelse i mange Tilfælde er aldeles urimelig. Det er ogsaa Noget, som man upaatvilelig albrig vilde være kommen ind paa, hvis man ikke netop var gaaet ud fra den Grundsætning, at vedkommende Embedsmænd gennem Opbearelse af Sportler skulde have et vederlag for deres Arbejde, og derfor kom til at lægge Bægten paa, at Arbeidet nærmest stod i Forhold til Boets Masse uden Hensyn til Gjælden, at der var meget Arbejde forbundet med et Bo, hvor maaskee hele Nettoen var meget ringe, naar dog Massen var meget betydelig. Dette er ganske vist ogsaa saaledes betragtet rigtigt, men ligesaa sikkert er det, at der herved kan skee det, som Ingen kan nægte ofte skeer, at en aldeles urimelig Mængde af den